

Betænkning under Nr. 2, da ere de jo tiltraadte af Udvalget, og altsaa tør jeg antage, at Thinget vil billige dem. Hvad det 3die Punkt angaaer, da kan jeg ikke andet end erkende Rigtigheden af Udvalgets Indstilling.

Scherning: Jeg troer, at den ærede Indenrigsminister, ligesom hans Forgængere, lægger for stor Vægt paa de Banskfeligheder, som skulle være for Haanden ved i en væsentlig Grad at frigjøre og decentralisere alle de Gjenstande, som høre under Udparcelleringen. Jeg troer for det Første, at den Bemærkning ikke ganske vil holde Stik, at de nuværende Amtsråader — thi det maa være til dem, der er sigtet — ikke i denne Retning skulde være ligesaa gode Autoriteter som de Amtsråader, der blive sammensatte efter en hvilken som helst anden Regel. Jeg troer, at det navnlig vil gaae her som i Ministerierne, at de Regler, som i Almindelighed følges i saadanne Tilfælde, ville gaae over fra Slægt til Slægt. Hvad der efter min Anskuelse hidtil har forarsaget saa stor Banskfelighed, er, at man ikke med Dømmelse har paaseet, at de Midler til Vejledning ved Arbejder af dette Slags, som allerede tidligere have været tilstede i Amtene, ere blevne holdte i den fornødne Orden, saa at man kunde benytte dem i Fremtiden, ligesom ogsaa, at de Amtsråader, som angaae Gjenstande af denne Natur, ikke have været holdte i den Orden, de burde. Naar den ærede Minister henviser til, at man for nogle Aar siden forsvædes har søgt at bringe et Lovforslag igjennem, hvorved Udskyninger og Sammenlægninger kunde blive bragte indenfor visse lovbefalede Grændser, saaledes at Bevillingssystemet derved kunde bortfalde, saa synes det mig, at dette ikke kan affæd komme nogen væsentlig Banskfelighed, thi Forskjellen bliver jo da kun den, at istedetfor den lovbefalede Begrændsning, som Enhver havde at underkaste sig, naar der var udkommet en Lov desangående, vil der nu blive fastsat en Forskriftsbegrændsning, som udgaaer fra Ministeriet, og hvorved det delegerer sin nuværende Myndighed til forskellige Personer. Dersom man nu vil sige: Naar man samler Afgjørelsen af alle sliige Tilfælde i Ministeriet selv, saa

bliver det for en væsentlig Deel de samme Personer, som komme til at afgjøre dem, saa svarer jeg: netop den samme Ulighed, men i modsat Retning, vil opstaae heraf, som om man overlod det til forskellige Personer at afgjøre disse Tilfælde. Afgjørelsen heraf hænger i en væsentlig Grad sammen med de stedlige Forhold. Den samme Regels Anvendelse paa de forskellige stedlige Forhold vil føre til ganske forskellige faktiske Afgjørelser, og jeg er overbevist om, at det vil være muligt for Ministeriet at opnaa en til Hensigten mere svarende og ligelig Afgjørelse af Forholdene, netop ved at udstyffe sin Myndighed til Personer, der ere mere bekendte med de stedlige Forhold. Jeg troer, at, naar man noterer alle de Gjenstande, der ere af en eensartet Natur og høre til denne Deel af Administrationen — og jeg vil nævne, hvad det er: Udskyning, Samling af alle de statistiske Optegnelser fra Amtene etc., derunder ogsaa indbefattet Alt, hvad der angaaer Mandstabsoptegnelse til Udskrivningsvæsenet, og endelig al Protocollering og Thinglæsning af Sager, der angaae Eiendomsforhold, — naar man lægger Mærke til disses nuværende Beskaffenhed og undersøger, i hvor høj en Grad de trænge til at være samlede paa eet Sted for samme stedlige Interesser, saa vil man snart komme til at erkende, at man ved en passende og hensigtsmæssig Reform dog kan afbøde disse forskellige Krav. Det er ikke her en Theori, som jeg udvikler; jeg har allerede haft den Fornøjelse i Udvalget at høre fra den ærede Indenrigsministers Side, at ogsaa den ærede Indenrigsminister søger for Dieblisset at erholde nøiere Kundskab om Forholdene i de Lande, hvor disse Fremskridt allerede ere gjorte. Det maa gjøres i Fællesskab fra Indenrigsministerens og Finansministerens Side, hvor disse to Ministerier gribe ind i hinanden, og hvor de Mangler, der ere tilstede, kun ville kunne afhjælpes derved, at de begge i Fællesskab søge at overvæle Banskfelighederne og fremkalde en ny Organisation.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gik man over til Afstemning over dette Affnit, hvorved